

בשבת ב לשבת ב
 אחדש ב שנת חמשת אלפים ושבע מאות ושבעים ב לבריאית עולם למנין שאנו מונין כאן
 במדינת אמריקה הצפונית איר החתן ב אמר לה להדא ב הואי לי לאנתו כדת משה
 וישראל ואנא אפלא ואוקיר ואיזון ואפרנס יתיכי ליכי כהלכות גוברין יהודאין דפלחין ומוקרין וזנין ומפרנסין לנשיהון בקושטא ויהיבנא ליכי
 דחזי ב ומזוניכי וכסותיכי וספוקיכי ומיעל לותיכי כאורח כל ארעא וצביאת מרת ב דא
 והות ליה לאנתו לאשתתופי עמיה בצותא לקימא ית ביתיהו ובאהבה ובאחוה בשלום וברעות כמנהגא דנשי יהודאן ודין נדוניא דחנעלת ליה מבי
 ביו בכסף בין בדהב בין בתכשיטין במאני דלבושא בשימושי דירה ובשימושי דערסא הכל קבל עליו ב חתן דנן ב זקוקים
 כסף צרוף וצבי ב חתן דנן והוסיף לה מן דיליה עוד ב זקוקים כסף צרוף אחרים כנגדן סך הכל ב זקוקים כסף צרוף וכך אמר
 חתן דנן אחריות שטר כתובתא דא נדוניא דין ותוספתא דא קבלית עלי ועל ירתי בתראי להתפרע מן כל שפר ארג נכסין וקנינין דאית
 לי תחות כל שמיא דקנאי ודעתיד אנא למקנא נכסין דאית להון אחריות ודלית להון אחריות כלהון יהון אחראין וערבאין לפרוע מנהון שטר
 כתובתא דא נדוניא דין ותוספתא דא מנאי ואפילו מן גלימא דעל כתפאי בחיי ובמותי מן יומא דנן ולעלם ואחריות וחומר שטר כתובתא דא
 נדוניא דין ותוספתא דא קבל עליו ב חתן דנן כחומר כל שטרי כתובות ותוספתות דנהגין בבנות ישראל העשויין כתקון חכמינו זכרונם
 לברכה וצביאו מר ב חתן דנן ומרת ב דא דאן יסיק אדעתא דחד מינהון לנתוקי
 נישואיהון או אן איתנתוק נישואיהון בערכאות דמדינתא דיכול דין או דא למנא לחבריה לבי דינא דכנישתא דרבנן ודבית מדרשא דרבנן דארעתא
 דקיימא או מאן דאתי מן חילה וליצותו תרוייהו לפסקא דדיניה בדיל דיכלו תרוייהו למיחי בדינו דאורייתא דלא כאסמכתא ודלא כטופסי דשטרי
 ו נינא מן ב חתן דנן למרת ב דא ומן מרת ב
 דא למר ב חתן דנן על כל מה דכתוב ומפורש לעיל במנא דנשר למקנא ביה ב ו ה כ ל ש ר י ר ו ק י ס

נאום _____ עד נאום _____ עד
 חתן _____ כלה _____
 רב _____

*On the _____ day of the week, the _____ day of the month of _____ in the year five thousand seven hundred and seventy-
 _____ since the creation of the world, corresponding to the _____ day of the month of _____, in the year two thousand
 and _____ here in _____, the groom, _____, son of _____, and the
 bride, _____ daughter of _____, entered into the Holy Covenant of Marriage.
 The bride, _____, says to the groom: With this ring you are consecrated unto me as my husband according to the
 tradition of Moses and the Jewish people. I shall treasure you, nourish you, support you and respect you as Jewish women
 have devoted themselves to their husbands with love and integrity. The groom, _____, says to the bride: With this ring
 you are consecrated unto me as my wife according to the traditions of Moses and the Jewish people. I shall treasure you,
 nourish you, support you and respect you as Jewish men have devoted themselves to their wives with love and integrity. We
 promise to try to be ever open to one another while cherishing each other's uniqueness; to comfort and challenge each other
 through life's sorrow and joy; to share our intuition and insight with one another; and above all to do everything within our
 power to permit each of us to become the persons we are yet to be. We also pledge to establish a home open to the spiritual
 potential in all life. A home wherein the flow of the seasons and the passages of life are celebrated through the symbols of
 our Jewish heritage. A home filled with reverence for learning, loving and generosity. A home wherein ancient melody,
 candles and wine sanctify the table. A home joined ever more closely to the people Israel. And all is valid and binding.*

Witness _____ Witness _____
 Bride _____ Groom _____ Rabbi _____